Stilleven met strottenhoofd

Als je heel voorzichtig bent
laat ik je de appel
in mijn hals betasten

  opgehangen aan het tongbeen
  kraakbeentjes verschuiven
  spieren en pezen bewegen

Daar
slaapt een stem

Adem
waakt
wacht

strijkt langs trillende
plooien parelmoer

stroomt

Adem wordt
  lied
krijgt lucht

Frouke Hansum. *uit: Kinkers en Medeklinkers, Aldichter (2017)*

We komen eraan,

wij, de gehavenden, de uit onze coma ontwaakten,
de van onze bereerte hersteldenen, wij, de taalvergeters,
de constante fladderaars met onze Parkinson, wij,
de aan de dood ontsnapten, gevangen in onze dikke
witte kraag, wij, de verwarden en de ongeremden,
de eenhandigen, de verlamden, de bijna-
zwijgers die zelden meer dan ja zeggen,
de verkrampten, de stille beenslepende
doorzetters op de loopband.

We komen eraan,
wij, de inleveraars, de verarmden,
in onze rolstoelen, met onze
stokken, onze lange vuile
nagels, onze kwijldoekjes,
op onze driewielers, met
onze rollators en
galgenhumor.

Kom mee,
onze scootmobiels
zijn volledig opgeladen,
met drie uur energie.

Frouke Hansum. *uit: Daar begint de poëzie, Turing Foundation (2014)*

Pupil van Stonehenge

Zo kun je liggend
op je bed je wanen in
je laten gaan
naar de tijd
van licht of donker.

Je praat gesticuleert
opeens valt er
een schaduw op je oog
je denkt beweegt
tot je het licht opvalt

Omhoog gaat weer
je hand je vingers
nu bewust laten
het licht passeren
kierend ovaal tot rond
oog ziet oog
midzomerexperiment
in november

Frouke Hansum. *uit: Een hoestblad, klein (1997)*

Schouwen

God na-apend zit je daar
de klik onder je vingers
brengt je beelden elk moment
brengt je zinnen overal lees
je zie je mensen die alleen
alles durven zeggen bouwen
bakken dammen bouwen woelen
slaan studeren alles weten
tot het je vervoelt en je
blik weer verder glijdt

Is er iets wat je hoofd doet
rimpelen je tanden kraken
nooit roep je je gedachten
zijn daarbuiten heb je wel
eens moeten braken?

Alles zien en horen staren
zonder iets te hoeven doen
in eeuwig blauw alleen
klikken met je vingers
ik bewonder jou
als Gods aap

Frouke Hansum. *uit: Een hoestblad, klein (1997)*

Bruiloftsplannen van een rinnegom

Elkaar het jabeek geven,
in koegras bij het rectum, zelfs
als de partij er schandelo van spreekt.

In spekhoek staat de zijtaart klaar,
beesd ool in bath mag ook een punt.

Zuurdijkkijkers, zelfs als het besthmen zijn,
verkopen we meteen een flinke hoenzadriel;
rasquert en rha zullen graag een vieze vlodrop
op hun theebroek laten vallen.
Vuil rieteke zal uren voor ons dansen,
met dorregeest misschien, die voor een keer
zijn strucht en orde zal vergeten.
Zelfs froombosch zal zachtjes ugchelen,
als iens en craquitus zich ladderzat
beleuthen uit de klomp.

Als iensje en palemig niftrik maken,
gooi ik ze rustig met mijn erm,
mijn achterste, guttecoven in.
Alleen het tzum tzum van mijn brucht
zal mijn woede kunnen sussen.

Het allermooiste zal de windraak zijn
die woezik met zijn moddergat zal maken.
Als de ramspol de lucht ingaat,
zullen alle snakkerburen leuken
op hun schuddebeurs.

Mijn lievelde en ik, wij zullen
zwinderen van tinte tot tirns en
het voorstonden is.

(een spel met plaatsnamen, gevonden in de Telefoongids van 2001)

Frouke Hansum.

uit: Solo in de kring, Aldichter Verzameld Werk III (2002)
en Geheelonthouder (2018)

Modderschouw

Word wakker, mens, er groeien
planken op het veld. De akker
krijgt een vreemde bult.
Een watership met bun ontworstelt
zich aan golven grond.
Erfenis van de verborgen zee.

Ooit zwommen er vissen in haar buik,
verslonden werd ze door het slib, wachtte
tot de boer haar vond
en pennen haar beschreven.
Nu rust ze, weer toegedekt, in het talud.
Vanaf de snelweg toeter ik,
slaap zacht.

Ontdekt en herbegraven, een praam,
een kogge, overnaadse romp, bodem
karveel, een modderschouw
bewaard in water.
In de polder rijzen groene piramides op.

Word wakker. Even maar, is de tijd voor ons.
Je handen mogen bouwen. Het oude land
verwacht een nieuwe schat.

Denk een schip onder je voet.

Frouke Hansum.

uit: Archeologie in Almere (2011) en: Geheelonthouder (2018)